

VERDENS BEDSTE ROCKSANG / THE BEST ROCK SONG IN THE WORLD

En performance om portrætter forbilleder og repræsentation, om internettet - og om Verdens bedste rocksang.

19. august, 2011, 'Stodderpral', Projekt Rum D7, København (dansk)

1. september 2011, 'Stodderpral', Projek Rum D7, del af Copenhagen Contemporary (engelsk)

Med Maria Wandel (maleri), Carina randløv (trommer), Peter Tinning (blokfløjte)

"Kunstneren kan synge. Ikke at det handler om musikken som sådan. Det handler om nærværet og sårbarheden. Malede Molly er blottet men overlegen. Hun vover at vise sig, fortælle et barndomsminde, synge en yndlingsang"

Læs hele anmeldelsen herunder eller følg link til KUNSTENNU.DK

<http://www.kunsten.nu/artikler/artikel.php?stodderpral+projektrummet+d7>

'Nedgangsoptrin' af Line Rosenvinge

1. sep. 2012, KunstenNu [Anmeldelse] På en dag hvor aktiekursen fortsatte nedturen, gik jeg ned i en kælder for en omgang tilgængelig avantgarde. Det siges, at kulturforbruget stiger i nedgangstider. Som en flugt? Som inspiration til at tænke nyt?

"Det var ligesom i 80erne". I kælderen stod en kvinde med kulsort hår i snehvidt jakkesæt og fortalte om dengang hun skulle portrætteres som barn. Hun havde ønsket at bære en pink kjole, men blev malet i blå kanvasdragt, hun var jo gårdmandsdatter.

Kunstneren hedder Molly Molly Haslund. Molly serverede blandt andet en alternativ version af en af de største rocksange, Stairway to Heaven, akkompagneret af blokfløjte og minitrommesæt. Oprinet udspillede sig foran Maria Wandels malerier, der portrætterede kunstneren Molly nøgen - og i pink kjole, med ukulele.

En behagelig flugt

Kunstneren kan synge. Ikke at det handler om musikken som sådan. Det handler om nærværet og sårbarheden. Malede Molly er blottet men overlegen. Hun vover at vise sig, fortælle et barndomsminde, synge en yndlingsang.

I Maria Wandels malerier bliver oprinet fuldendt. Portrætmaleriet har alle dage handlet om repræsentation: Hvordan man ønskede at vise sig selv. Kongelige og bedsteborgeren viste sig fra en god vinkel. Med oprinet i hin kælder viste kunstnerinderne sig frem med sådan inderlighed, at det var en behagelig flugt, en passende afslutning på en arbejdsuge. Oprinet var tilmed inspirerende, for i al sin sprødhed genkaldte det egne længsler.

Performativ selvsikkerhed

Der tales i tiden meget om performativ kunstpraksis, herunder også billedkunst. Maria Wandel og Molly Haslund er begge uddannet billedkunstnere, men har i dette samarbejde koreograferet et tid- og stedbegrænset optrin. Molly Haslund har endda gjort det til sin primære praksis at performe, som oftest i institutioner for billedkunst.

Selve optrinet varede knap 15 minutter, men kunsternes selvsikkerhed var med til at skabe nærvær i fremførelsen af en rå, symbolladet og temmelig patosfyldt rocksang.

Respekt og Dødsprins

Afslutningsvist sang både Molly, Maria, den kvindelige trommeslager og manden med blokfløjten. Der var kun respekt og klapsalver.

Bagefter spillede O.D. Dødsprinsen og gæsterne kom til at sætte deres dåseøl på de øvrige skulpturer på kunstudstillingen.

"Det var ligesom i 1980'erne", som flere af de fremmødte sagde. Et halvt hundrede mennesker, en halvfugtig kælder, drikkevarer til en flad tår og saltstænger i et plastikkrus. Det var en fin fest.

På vej op ad trappen fra kælderen passerede jeg ulven. Han var blevet korthåret siden sidst. Stairway To Heaven by Led Zeppelin Jimmy Page & Robert Plant 1971

Fakta:

Skrevet på baggrund af ferniseringsoplevelse fredag den 19. august 2011. Kunstnerne gentager iøvrigt deres optrin torsdag den 1. september, hvor der er performance aften kl. 18.30-21, fri entré. Carina Randløv spiller trommer og Peter Tinning blokfløjte. Øvrige udstillere er Peter Bonde, Christian Finne, Melou Vanggaard, Dan Saug, Simon Grimm, Rose Eken, Anika Lori, Per Gerhard, Maria Wandel, Molly Haslund. Udstillingen kan ses til og med den 4. september i Projektrum D7, Classensgade 7d, baggården, 2100 København Ø, kl. 12-15.30.

Dele af teksten blev bragt på Børsens blog 25. august 2011.